

N I E U W S B R I E F

K W A L I T E I T S B U R E A U - D.V.

(2015/08)

Behandeling transitievergoeding en bijbehorende kosten

Vanaf 1 juli 2015 treedt het nieuwe ontslagrecht in werking.

Een onderdeel daarvan is de transitievergoeding, die de ontslagvergoeding op grond van de kantonrechtersformule vervangt.

Een werkgever mag transitiekosten en inzetbaarheidskosten die voor een werknemer worden gemaakt, aftrekken van de transitievergoeding als de werknemer daarmee schriftelijk akkoord is.

De transitievergoeding die overblijft na aftrek van de transitiekosten en inzetbaarheidskosten, is voor de werknemer loon uit vroegere dienstbetrekking. De werkgever moet hierop de groene tabel voor bijzondere beloningen toepassen.

Transitiekosten en inzetbaarheidskosten zijn vergoedingen aan de werknemer en dus loon. Van geval tot geval moet worden bekeken of hierop gerichte vrijstellingen, nihilwaarderingen of normbedragen van toepassing zijn. Als de kosten loon zijn, is het nog de vraag of het gaat om loon uit tegenwoordige of vroegere dienstbetrekking. Deze vragen kunnen worden voorgelegd aan de Belastingdienst.

[Fida 20154201](#) : Belastingdienst 29 juni 2015 Transitievergoeding
Belastingsoort(en) : LB
Wetsartikel(en) : LB Wet'64, art. 10
Trefwoord(en) : [loon](#); [transitievergoeding](#)

IB: Opvang kleinkinderen is bron van inkomen en geen schenking van de Staat

Het hof oordeelt dat sprake is van een bron van inkomen voor de betaalde opvang van drie kleinkinderen. Er is geen sprake van een (onbelaste) schenking van de Staat.

Het inkomen is geen winst, maar belast resultaat uit overige werkzaamheden.

Mevrouw ☐ ontving vanaf 2008 via een gastouderbureau vergoedingen voor de opvang van haar drie kleinkinderen. In haar IB-aangifte 2009 gaf zij € 12 834 aan als netto resultaat uit overige werkzaamheden (€ 21 095 -/- € 8261 kosten).

☐ accepteerde een bedrag aan kosten van € 2846.

In bezwaar stelt ☐ zich primair op het standpunt dat haar werk als gastouder geen bron van inkomen is.

Subsidiair stelt zij dat deze inkomsten als winst uit onderneming kwalificeren en dat deze inkomsten gelet op art. 3.13, eerste lid, onderdeel a Wet IB zijn vrijgesteld.

Tot slot betoogt zij dat sprake is van een onbelaste schenking van de Staat.

Evenals de rechtbank verklaart het hof het beroep van ☐ ongegrond. Er is sprake van een bron van inkomen.

Met haar activiteiten heeft ☐ deelgenomen aan het economische verkeer. De vergoedingen zijn via een gastouderbureau aan haar betaald.

De baten vinden hun verklaring niet louter in de persoonlijke relaties.

Ook was het voordeel beoogd en redelijkerwijs te verwachten. Daaraan doet niet af dat de opvang plaatsvond in familieverband en dat ☐ ook bereid was op de kleinkinderen te passen zonder er een vergoeding voor te vragen.

Of sprake is van winst uit onderneming kan in het midden blijven, aangezien ☐ geen feiten en omstandigheden heeft gesteld die kunnen leiden tot het oordeel dat zij heeft voldaan aan het urencriterium. Zij komt dus niet in aanmerking voor de ondernemersaftrek.

De stelling van ☐ dat art. 3.13, eerste lid, onderdeel a, Wet IB (kwijscheldingsvrijstelling) van toepassing is omdat een deel van de kinderopvangtoeslag bij de vraagouders is teruggevorderd, treft geen doel.

Verder maakte ☐ niet aannemelijk dat zij in 2009 meer dan € 2846 aan kosten had gemaakt.

Het betoog van ☐ dat de gastoudervergoeding beschouwd moet worden als een schenking van de Staat, is rechtens onjuist. De gastoudervergoeding wordt slechts betaald aan degene die werkzaamheden als gastouder verricht. Van vrijgevigheid is geen sprake.

Hof Den Haag, 17 maart 2015, [ECLI:NL:GHDHA:2015:1541](#)

IB: Geen cassatie in zaak aftrek eigenwoningrente buitenlands belastingplichtige

Het hof oordeelde dat belanghebbende die buitenlands belastingplichtige is, de negatieve inkomsten van zijn appartement in Nederland voor de helft in mindering mag brengen. De staatssecretaris gaat niet in cassatie.

☐ woont met zijn vrouw en zoon in een koopwoning in het Verenigd Koninkrijk (VK).

In 2001 kocht ☐ met zijn echtgenote een appartement in Nederland. De aankoop is gefinancierd met een hypothecaire lening.

☐ heeft zich op 10 april 2002 in de Gemeentelijke Basis Administratie laten inschrijven op het adres van deze woning. De woning stond gedurende het gehele jaar ter beschikking van ☐ en zijn echtgenote.

☐ verbleef in 2008 en 2009 op jaarbasis negen tot tien maanden in de Nederlandse woning en twee tot drie maanden bij zijn gezin in het VK. De echtgenote en de zoon kwamen enkele malen per jaar naar Nederland om bij B te zijn.

☐ brengt in zijn IB-aangiften 2008 en 2009 negatieve inkomsten uit de woning in Nederland in mindering.

De inspecteur volgt het standpunt van ☐ dat hij buitenlands belastingplichtige is, maar accepteert de negatieve inkomsten uit eigen woning niet.

In hoger beroep is in geschil of de Nederlandse woning kwalificeert als 'eigen woning' als bedoeld in art. 3.111 Wet IB. Bij bevestigende beantwoording is in geschil of ☐ 100% dan wel 50% in aanmerking mag nemen als negatieve belastbare inkomsten uit eigen woning.

Volgens [het hof](#) heeft ☐ aannemelijk gemaakt dat de Nederlandse woning hem duurzaam als hoofdverblijf ter beschikking staat.

☐ en zijn echtgenote staan weliswaar meer dan één woning ter beschikking doch op grond van het bepaalde in art. 7.2, lid 2, letter f, Wet IB juncto art. 3.111 Wet IB komt alleen de Nederlandse woning in aanmerking voor toepassing van de eigenwoningregeling, aangezien alleen deze woning in Nederland is gelegen.

☐ heeft in zijn aangiften terecht ervoor gekozen de faciliteit van de eigenwoningregeling van toepassing te laten zijn op de Nederlandse woning.

Noch ☐ noch zijn echtgenote is inwoner van Nederland en hebben evenmin gekozen voor behandeling als binnenlandse belastingplichtige. Dit heeft tot gevolg dat zij van de kwalificatie als 'partner' zijn uitgesloten.

Aangezien ☐ slechts gedeeltelijk eigenaar is en hij en zijn echtgenote niet als partner kunnen worden aangemerkt, worden de voordelen uit de eigen woning bij hem ingevolge het bepaalde in art. 3.115 Wet IB slechts in aanmerking genomen in de mate waarin hij tot de woning gerechtigd is. De hypotheeklening is

door□ en zijn echtgenote ieder voor de helft aangegaan. Dit brengt mee dat de helft van de betaalde hypotheekrente kan worden aangemerkt als aftrekbare kosten van de eigen woning.

Volgens de staatssecretaris valt van het instellen van beroep in cassatie geen succes te verwachten. Het oordeel van het hof geeft geen blijk van een onjuiste rechtsopvatting, in het bijzonder niet met betrekking tot het begrip "eigen woning".

[Afwijzing cassatievoorstel](#), 8 juni 2015, nr. DGB 2015-2366

Awb: Geen kostenvergoeding voor bezwaar tegen ambtshalve aanslag

Het hof bevestigt de uitspraak van de rechtbank dat belanghebbende in dit geval geen recht heeft op een kostenvergoeding voor de rechtsbijstand in de bezwaarprocedure.

Mevrouw □ diende haar IB-aangifte 2011 niet in. De inspecteur legde haar daarom een ambtshalve aanslag op met een verzuimboete van € 226.

De gemachtigde diende alsnog de aangifte in met een bezwaarschrift waarin hij ook verzocht om een kostenvergoeding voor de beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

De inspecteur verminderde de aanslag door alsnog de alleenstaande-ouderkorting toe te passen. Hij handhaafde de verzuimboete en kende geen kostenvergoeding toe.

In hoger beroep is onder meer in geschil B recht heeft op een proceskostenvergoeding en of de verzuimboete terecht is opgelegd.

De rechtbank oordeelde dat de inspecteur terecht geen kostenvergoeding had toegekend. De aanslag was niet te wijten aan onrechtmatigheid van de inspecteur. □ heeft geen aangifte gedaan en de inspecteur moest daarom de aanslag ambtshalve vaststellen.

De inspecteur heeft overtuigend aangevoerd dat hij daarbij is uitgegaan van de bij de Belastingdienst bekende (inkomens)gegevens. Daarmee heeft de inspecteur voldaan aan zijn onderzoeksplicht.

Hem kan niet worden verweten dat hij de alleenstaandeouderkorting niet heeft toegepast.

Het enkele feit dat eerder een voorlopige aanslag aan □ was opgelegd waarbij wel rekening was gehouden met de alleenstaandeouderkorting, acht de rechtbank daartoe onvoldoende. Bij het opleggen van de definitieve aanslag hoeft de inspecteur niet alle elementen van eerder voor dat jaar opgelegde voorlopige aanslagen te onderzoeken en te beoordelen, ook niet als door de belastingplichtige geen aangifte is ingediend.

Het was aan □ om aan te geven dat zij daarop recht had door het (tijdig) indienen van de aangifte. De rechtbank vond ook de verzuimboete van € 226 passend en geboden en niet disproportioneel. □ ging tevergeefs in hoger beroep. Het hof bevestigde de uitspraak van de rechtbank.

Hof Den Haag, 26 mei 2015, [ECLI:NL:GHDHA:2015:1608](#)

Handicap kinderen geen reden voor bovenforfaitaire aftrek levensonderhoud

X claimde in zijn aangifte IB 2009 aftrek van € 6.300 voor levensonderhoud van zijn vier kinderen.

Drie van de kinderen hadden in dat jaar studiefinanciering (een prestatiebeurs), een van hen tot 1 september 2009.

De inspecteur beperkte de aftrek tot de forfaitaire aftrek (€ 1.750).

Hof Amsterdam handhaafde de correctie van de inspecteur.

In artikel 6.14, lid 1, onder c, Wet IB 2001 was de aftrek van uitgaven voor levensonderhoud van een kind uitdrukkelijk uitgesloten indien en voor zover het kind recht had op een prestatiebeurs ingevolge de Wet Studiefinanciering 2000.

Het Hof had wel begrip voor de stelling van X dat hij zich moreel verplicht voelde om in de kosten van de kinderen bij te dragen, omdat zij door hun dyslexie niet in staat waren zelf financieel bij te dragen in hun levensonderhoud. Het was echter niet de bedoeling van de wetgever geweest om aan de handicap van de kinderen een aftrekmogelijkheid te verbinden.

[Fida 20154049](#) : Hof Amsterdam 21 mei 2015 13/00773

Goedkeuring terugstorten teveel betaalde premie of te hoge inleg

De staatssecretaris heeft een besluit van 13 juni 2012 over lijfrenten en periodieke uitkeringen met ingang van 25 juni 2015 gewijzigd.

De wijziging voorziet in de tijdelijke mogelijkheid om zonder heffing van IB te hoge inleg op een lijfrentespaarrekening of lijfrentebeleggingsrecht of te veel betaalde premie op een lijfrenteverzekering teruggestort te krijgen.

De staatssecretaris keurt onder voorwaarden goed dat als de financiële instelling de te hoge inleg op de lijfrentespaarrekening of het lijfrentebeleggingsrecht terugstort, de rekening in zoverre wordt geacht niet te zijn gedeblokkeerd.

Onder een te hoge inleg wordt verstaan het deel van het overgemaakte bedrag dat hoger is dan de afteekruimte - jaarruimte en/of reserveringsruimte - in het betreffende jaar.

Dit houdt in dat ook het bedrag bedoeld in artikel 3.107a, lid 2, Wet IB 2001 (€ 2.269) moet worden teruggestort. Hiervoor is een verklaring van de inspecteur van de Belastingdienst over het terug te storten bedrag nodig.

In voorkomende gevallen geldt de goedkeuring ook bij herstel van een te hoge premiestorting op een lijfrenteverzekering. Deze goedkeuring geldt voor betalingen die zijn gedaan tot en met 31 december 2016.

[Fida 20154117](#) : Min. v. Fin. 3 juni 2015 BLKB2015/463M
Belastingsoort(en) : IB
Wetsartikel(en) : IB Wet 2001 art. 3.107
Trefwoord(en) : lijfrente; premie

Achteraf opgestelde rittenregistratie was ontoereikend bewijs

X had in 2009, 2010 en 2011 van zijn werkgever een auto ter beschikking gesteld gekregen en bezat in verband daarmee een verklaring geen privégebruik auto.

Op het verzoek van de inspecteur om informatie over de gereden privé-km's verstrekke X achteraf opgemaakte rittenregistraties. Hij liet daarbij weten dat hij de auto alleen voor woon-werkverkeer gebruikte en dagelijks dezelfde afstand reed.

De inspecteur verwierp de rittenregistraties en legde naheffingsaanslagen loonbelasting op.

Hof Amsterdam was het daar net als Rechtbank Noord-Holland mee eens. Door voor elke werkdag hetzelfde aantal km's in te voeren, zonder acht te slaan op de feitelijke km-stand van de auto, kon al geen

sprake zijn van een betrouwbare rittenregistratie om te doen blijken dat met de auto niet meer dan 500 km privé was gereden.

Het achteraf opstellen van een rittenregistratie, waarin was teruggerekend vanaf de km-stand op dat moment zonder bekend te zijn met de feitelijke km-standen op eerdere data, was te globaal om het verlangde overtuigende bewijs op te leveren. Het Hof verklaarde het hoger beroep van X ongegrond.

Hof Amsterdam 21
: mei 2015
13/00573

Stopzetting huurtoeslag door fout fiscus vergt maatwerk

X klaagde er bij de Nationale Ombudsman over dat de Belastingdienst/Toeslagen zijn huurtoeslag plotseling had stopgezet.

Uit de beschikking bleek dat de huurtoeslag was herberekend maar het was hem niet duidelijk waarom dit was gebeurd. Door de abrupte stopzetting was hij in problemen geraakt met het betalen van zijn huur.

Bij het onderzoek van de Ombudsman bleek dat sprake was geweest van een onjuiste koppeling tussen systemen van de Belastingdienst waardoor ten onterechte een medebewoner was gekoppeld aan het woonadres van X.

De Belastingdienst/Toeslagen erkende dat de toeslag ten onrechte was stopgezet en dat de klacht van X niet zorgvuldig was behandeld. De Ombudsman benadrukt het belang van een correcte registratie van adresgegevens in het algemeen maar zeker ook in het gegevensbestand van Toeslagen.

Verder stelde de Ombudsman dat een fout bij de toeslagen moet worden opgelost door een maatwerkaanpak zodat een eventuele bezwaarprocedure over onjuistheden met betrekking tot adresregistraties werd voorkomen. Uit de klachten bleek namelijk dat sinds enige tijd de bezwaartermijnen bij Belastingdienst/Toeslagen in veel gevallen niet werden gehaald, waardoor burgers in de financiële problemen kwamen.

[Fida 20154007](#) : Nat. Ombudsman 8 juni 2015 2015/089
Belastingsoort(en) : ALG
Wetsartikel(en) :
Trefwoord(en) : huurtoeslag

Bezwaren tegen heffing in box III nu "massaal bezwaar"

De staatssecretaris heeft de bezwaarschriften tegen de vermogensrendementsheffing bij belastbaar inkomen in box III voor de IB aangewezen als "massaal bezwaar" in de zin van artikel 25a AWR.

Deze bezwaarschriften hebben alle betrekking op de rechtsvraag of de vermogensrendementsheffing zoals vastgelegd in artikel 5.2, lid 1, van de Wet IB 2001, op spaarsaldi naar haar aard in strijd met artikel 1 Eerste Protocol bij het EVRM, zonder dat in geschil is of sprake is van een schending van de fair balance op grond van een individuele en excessieve last.

Onder de aanwijzing vallen

1 : de bezwaarschriften waarop op 30 juni 2015 nog geen uitspraak is gedaan en

2 : de bezwaarschriften die worden ingediend tot en met de dag voorafgaande aan de dag waarop de in artikel 25a, lid 7, AWR bedoelde collectieve uitspraak wordt gedaan, of de dag voorafgaande aan de dag waarop de in artikel 25a, lid 11, AWR bedoelde uitspraak onherroepelijk wordt.

Door de aanwijzing als massaal bezwaar is het niet meer nodig dat een bezwaarschrift wordt ingediend.

Het besluit treedt in werking vier weken na de toezending aan de Tweede Kamer en werkt terug tot en met 30 juni 2015. De aanwijzing vervalt als de Tweede Kamer niet met de aanwijzing instemt.

Overgangsrecht maatregel één rekeningnummer per 1 juli 2015 beëindigd

De staatssecretaris heeft de Tweede Kamer geïnformeerd over de maatregel één bankrekeningnummer en het daarbij horende overgangsrecht dat op 1 juli 2015 afloopt.

Vanaf 1 juli 2015 betaalt de Belastingdienst toeslagen, teruggaven inkomstenbelasting of teruggaven bijdrage ZVW alleen nog maar uit op een geverifieerd rekeningnummer dat op naam van de belastingplichtige en/of toeslaggerechtigde staat.

Uitbetalingen waarvan de Belastingdienst niet kan vaststellen of de rekening de juiste tenaamstelling heeft, worden gestopt. De staatssecretaris laat weten dat de Belastingdienst zich maximaal heeft ingespannen om zoveel mogelijk burgers aan een geverifieerd rekeningnummer te helpen en zo min mogelijk hinder te laten ondervinden van de één bankrekeningnummermaatregel.

De verwachting is dat ongeveer 85.000 burgers niet zullen reageren op brieven van de Belastingdienst.

De staatssecretaris is van plan de rekeningnummers van deze burgers gefaseerd vanaf begin juli tot begin augustus 2015, afhankelijk van het tijdstip waarop ze benaderd zijn, te deactiveren.

Mensen waarvan het rekeningnummer is gedeactiveerd en waarvoor een (maandelijke) uitbetaling klaar staat, ontvangen van de Belastingdienst nogmaals een brief waarin staat welke actie van hen nodig is. Uiteraard kunnen burgers waarvan het rekeningnummer is gedeactiveerd, alsnog een rekening op naam doorgeven zodat weer aan hen uitbetaald kan worden. Dan worden ook de eventueel niet betaalde termijnen alsnog uitbetaald.